

der har fundet en utilbørlig Indvirkning Sted paa et større eller mindre Antal af Vælgere, hvorefter deres Stemmegivning ikke skulde kunne anses for at være gyldig. Forinden jeg gaar over til at omtale denne sidste Afsand, vil jeg berøre det, der fremtraadte som det sidste Moment i Klagen, nemlig den formentlig utilbørlige Anvendelse af Embeds- og Politimyndigheden. Dette Spørgsmaal har nemlig, som det forekommer mig, en anden Karakter end Anken over; at der har fundet utilbørlig Indvirkning Sted paa Vælgere fra privat Side, og jeg kunde navnlig tænke mig, at flere andre Medlemmer kunde være tilbøjelige til at ville se en Optræden fra Dyrighedens eller Embedsstandens Side, som med Føje kan karakteriseres som utilbørlig, i et strengere Lys, end de vilde se en formentlig Indvirken fra privat Side paa Vælgere. Jeg vil derfor som sagt først berøre, hvad der staar i Forbindelse dermed. Jeg maa imidlertid her igjen forudsætte den Bemærkning, at omtrent en Aarhundred af Protesten i Virkeligheden ikke angaar Valget den 3die Januar 1879; men derimod hvad der er passeret „ved, før, efter og i Anledning af forskellige tidligere Valg“. Dette vidtløftige Aftykke indeholder en hel Del novelistiske Bemærkninger, vedrørende Valgene i 1872, 1873 og 1876, foruden naturligvis hvad der angaar Valget i 1879. Hvad der saaledes er passeret tidligere for efter Omstændighederne 6, 5 eller 3 Aar siden, maa vistnok erkjendes lige vanskeligt at ville kunne faae nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det Valg, der er foregaaet den 3die Januar 1879, skal godkjendes eller kasseres; men jeg skylder den seldne Kandidat, der har indgivet denne Protest, dog ganske kortelig at gjengive, hvad han anfører med Hensyn til den foregaaende Tid.

Han anker saaledes over, at man har lagt, som han mener, et økonomisk Tryk dels paa forskellige Vælgere, som have været gunstig indede lige overfor ham, og dels paa ham selv. Han gjør opmærksom paa, at efter Valget i 1873 blev Navnene paa 12 Kjøbstadsborgere, som havde stemt paa ham, offentliggjorte i Avisen, og Følgen deraf var efter hans Formening, at disse Vælgere for en større eller mindre Del mistede det Arbejde, de havde, dels hos det Offentlige, dels hos Private. Hvorvidt det er Tilfældet, veed jeg ikke, men det forekommer mig ogsaa at være ganske ligegyldigt. Ligeledes nævnes det, at der paa forskellige Gaarde har været enkelte Personer, der, efter hvad der

maa antages, paa Grund af, at de have stemt for Hr. Rauber, ere blevne opsigte af deres Leiehuse, eller paa anden Maade have lidt en Mefart, som har været meget uheldig for dem. Ogsaa dette skal ikke nærmere komme ind paa. Hvad ham selv angaar, da klager Hr. Rauber over at have været udsat for en økonomisk Forsølgelse, som har vist sig deri, at man har gjort Alt for at ødelægge hans Blad, og berøvet Bladet gode Subsistensmidler, man har tildels dannet Foreninger, der gif ud paa ikke at ville avertere i hans Blad, eller man har søgt at lokke Abonnenter fra Bladet, man har ikke villet give hans Bogtrykkeri Arbejde og saa fremdeles; men dette økonomiske Tryk, som Hr. Rauber dog har været saa heldig nogenlunde at overvinde, indeholder indirekte en Intimidation af den Vælgerbefolkning, som har været gunstig indet imod ham. Jeg antager, at man vil finde, at ogsaa dette ligger saa langt borte, at det vist vanskeligt vil kunne faae nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om Gyldigheden af Valget den 3die Januar d. A. Ei heller kan jeg skjønne, at det kan faae mindste Indflydelse i den Henseende hvad Klageren beretter om forskellige Scener af Spektakler, som have fundet Sted i 1872, 1873 og 1876, at han har været udsat for at faae Prugl, og at hans gode Venner ere blevne pibne ud o. s. fr., at nogle Tumultuanter, som have gjort Spektakler, ere slupne saa naadigt, at de kun ere blevne idømte Bøder paa 20 og 25 Kr. — Alt dette forekommer mig ikke at kunne relevare Noget, men jeg kommer ved her at tale om Forinden til at streife ind paa det Punkt, som jeg vilde bemærke, at jeg vilde anse det for rettest først at fremdrage for det høie Thing, nemlig det, som Klageren har anket over med Hensyn til Embedsmændenes Forhold lige over for Valget. Det kommer nemlig frem som en almindelig Bemærkning, som gjøres med Hensyn til de tidligere Valg, at Embedsmændene, navnlig i Korsør, fortrinnsvis have ledet hele Valgbewægelsen — Løb- Postdampstibs- og Sernbaneembedsmændene med Politimesteren som Hovedleder —, og hvad der saaledes fremhæves som en almindelig Anke med Hensyn til de tidligere Valg, kommer som sagt igjen med Hensyn til Valget den 3die Januar, og her skal jeg gaa nærmere ind paa det, som alene forekommer mig at kunne have Interesse med Hensyn til det Spørgsmaal, som Thinget i Dag skal afgjøre. Her hedder det: „Politimester Rump havde atter ved dette Valg baade personlig